بسمه تعالى

آزمایشگاه شبکه دانشکده برق و کامپیوتر دانشگاه صنعتی اصفهان

پاییز ۱۴۰۳ دکتر حیدرپور، دکتر فانیان

آشنایی با شبکههای مجازی در ماشینمجازی و لینوکس

هدف آزمایش:

در این آزمایش سعی داریم با ماشین مجازی و کنترل شبکهی هر کدام از ماشینها، دستورات کاربردی شبکه در سیستمعامل لینوکس، مدیریت سطح دسترسی فایلها، پوشهها و کاربران در این سیستم عامل بپردازیم.

بخش اول: ماشین مجازی

گام اول:

ابتدا به یک ماشین مجازی که سیستمعامل ubuntu بر روی آن نصب باشد نیاز داریم؛ خواهشا محیط یاد شده را فراهم آورید.

گام دوم:

اتصال به اینترنت را برای ماشین میهمان (guest) بر روی حالت bridge قرار دهید. سپس ماشین میهمان را روشن نموده و با استفاده از دستور مناسب، ip ماشین میهمان را با ip ماشین میزبان مطابقت دهید. نهایتا از ماشین میزبان، ماشین میهمان و همینطور از ماشین میهمان، ماشین میزبان را ping گرفته و نتیجه را گزارش دهید.

گام سوم:

اتصال اینترنت را برای ماشین میهمان به حالت NAT برده و مراحل گام پیشین را تکرار نمایید؛ سپس نتایج را در این حالت گزارش دهید.

گام چهارم:

در این گام باید نوع شبکه را بر روی حالت Host Only قرار داده و مجددا تمام مراحل قبل را تکرار و نتایج را گزارش دهید.

گام پنجم:

سه مرحلهی پیشین را با یکدیگر مقایسه نمونده و بیان کنید هر یک از این حالات در چه سناریویی در شبکه مورد استفاده خواهند بود و کاربر هر یک در چه بخشی است.

گام ششم (امتیازی):

بر روی ماشین میهمان سرویس ssh را راهاندازی نمایید سپس از طریق ماشین میزبان به آن ssh بزنید.

بخش دوم: لينوكس (Linux)

گام اول:

در سیستم با استفاده از دستور مناسب یک کاربر جدید با مشخصات زیر ساخته و سپس با استفاده از آن در سیستم وارد شوید.

- نام کاربری معادل فرمت [your_name]-[your_user_id] باشد که your_name معادل نام شما و your_user_id معادل شماره دانشجویی شما میباشد که با یک خط تیره (dash) از یکدیگر جدا شدهاند.
- این کاربر عضو گروه sudoer باشد (یعنی امکان استفاده از دستور sudo را داشته باشد).
- این کاربر برای خود یک پوشهی خانه (home directory) داشته باشد که به هنگام ایجاد کاربر ساخته شده باشد.

گام دوم:

با کاربر ساخته شده در گام پیشین به سیستم وارد شده و سپس تاریخ و ساعت سیستم را داخل ترمینال بررسی فرمایید؛ همینطور نام کاربر و نام ماشین را نمایش دهید. دستوری نیز برای بررسی نوع سیستم عامل عنوان کنید.

گام سوم:

ده پوشه بسازید و درون هر یک صد فایل بسازید (دقت فرمایید بایستی زمان ایجاد تمام این فایلها برابر هم باشد، پس نمیتوانید این کار را بهصورت دستی انجام دهید)؛ صحت درستی این گام را با وارد کردن دستور مناسب نشان دهید. فرمت هر فایل your_name]-[cnt].txt یک شمارنده است.

گام چهارم (امتیازی):

سطح دسترسی پوشههای زوج را برای هر سه دستهی کاربر، کاربران گروه کاربر و همینطور دیگر کاربران تنظیم نموده و سطح دسترسی پوشههای فرد را تنها برای کاربر تنظیم نمایید؛ سپس فایلهایی که ایندکس آنها فرد میباشد را فقط برای کاربر و گروهش تنظیم نموده و فایلهایی که ایندکس آنها زوج میباشد را برای کاربر و دیگر کاربران تنظیم نمایید. پس از اتمام این کار مجددا با یوزر قبلی سیستم وارد شده و صحت دسترسی به فایلها را بررسی نمایید.

گام پنجم:

با استفاده از پوستهی فرمان، آدرس شبکهی سیستم را به 192.168.58.2 تنظیم نمایید.

گام ششم:

جدول مسیریابی سیستم خود را بررسی نمایید و خروجی آنرا تحلیل فرمایید.

با استفاده از دستور route، دروازهی پیشفرض (default gateway) سیستم را به آدرس با استفاده از دستور مناسب این تغییر را مشاهده نمایید.

فرض کنید میخواهیم سناریوی شبکه به گونهای باشد که دسترسی شما به سیستم مجاور برقرار نباشد؛ با استفاده از دستور route این سناریو را ایجاد نمایید.